

Κατερίνα Σέρβη

Γλαύκος ο μικρός Μινωίτης

Ζωγραφιές:
Αλεξία Λουχιάκη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΙΣΤΑΚΗ

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΜΟΥ ΦΙΛΟΙ

Με λένε Γλαύκο και είμαι
γιος βασιλιά, του ΜΙΝΩΑ.
Το σπίτι μου δεν είναι σαν των άλλων
παιδιών στην πόλη μας, την ΚΝΕΣΟ.
Είναι ένα ανάκτορο, με σκάλες
και πολλά δωμάτια και πολύ μεγάλες
αποθήκες για να φυλάμε το σιτάρι,
το κρασί, το μέλι και το λάδι.

Τα μεσημέρια, που βαριόμαστε, ανεβοκατεβαίνουμε
τους ορόφους με τ' αδέλφια μου χωρίς σταματημό, έτσι για παιχνίδι.
Και τότε βγαίνει η μαμά μας, η βασίλισσα, από τα διαμερίσματά της
και μας φωνάζει να κάνουμε ησυχία, αλλιώς θα μας δώσει, λέει,
στον ΜΙΝΟΤΑΥΡΟ!

Εγώ δεν πιστεύω ότι
υπάρχει ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ.
Τόσες φορές έχω κατέβει
στα υπόγεια του ανακτόρου
και δεν έχω δει κανένα
τέρας με σώμα ανθρώπου
και κεφάλι ταύρου.

Μάλλον είναι παραμύθι που το έβγαλαν από το
μυαλό τους οι μεγάλοι για να μας φοβίζουν.
Κι ακόμα κι αν υπάρχει, εγώ θα τον βρω
και θα τον σκοτώσω. Γιατί είμαι γιος βασιλιά και
κανείς δεν μπορεί να με νικήσει!